

Čis. 5109.

Ve sporném (exekučním) řízení lze rekurs podati jen u soudu první stolice, nikoliv přímo u stolice opravné.

(Rozh. ze dne 12. června 1925, R I 510/25.)

Rekursní soud odmítl v exekuční věci rekurs podaný přímo u něho.

Nejvyšší soud odmítl rekurs do tohoto odmítacího usnesení.

Důvody:

Povinná strana stěžuje si do usnesení rekursního soudu, jímž prý byl její rekurs do usnesení okresního soudu, povolujícího exekuci, jako nepřípustný odmítnut, a praví, že jí napadené usnesení rekursního soudu bylo doručeno dne 25. května 1925. Již podle doslovu §u 520 c. ř. s., který platí podle §u 78 ex. ř. také pro řízení exekuční, měl býti rekurs podán u toho soudu, jehož usnesení jest napadáno, a nikoli přímo u Nejvyššího soudu. Ale v nauce i praxi je nesporno, že rekurs jest podati vždy u soudu první stolice, což platí také pro rekursy do usnesení rekursního soudu (srv. též odpovědi min. spravedlnosti k §u 520 c. ř. s.). Vyplývá to nade vší pochybnost z §u 528 odstavec první, z §u 522 odstavec druhý c. ř. s., dále z materialí I. str. 365 a z §§ 150—151, 206—208 jedn. ř. Byl-li rekurs podán přímo u opravné stolice, nemá tato po ruce spisů s doklady, na jichž základě by mohla rozhodovati a může jen postoupiti rekurs soudu první stolice, pokud se tak ještě ve lhůtě rekursní státi může. Takové postoupení nemělo by v tomto případě smyslu, protože mezitím lhůta rekursní podle §u 65 ex. ř. již uplynula. Bylo tedy rekurs přímo u opravné stolice podaný odmítnouti.

Čis. 5110.

S ručením dle §u 1320 obč. zák. může se sbíhati též ručení dle §u 1315 obč. zák. Zdatnost předpokládá kromě způsobilosti též svědomitost, dbalost a mravní sílu. Průkazem nezdatnosti mohou býti i okolnosti, doprovázející i jen jedinou nehodu. Vlastník většího statku není zbaven ručení dle §u 1315 obč. zák. tím, že má více zřízenců, jsoucích v poměru nadřízenosti a podřízenosti a že jeden z vyšších zřízenců, který jménem vlastníka používá k pracím na statku dalších zřízenců, je zdatným.

(Rozh. ze dne 12. června 1925, Rv I 553/25.)

Vojtěch J. byl zachycen splašenými koňmi, náležejícími žalovanému klášternímu řádu a řízenými kočím Karlem D-em, a tak těžce poraněn, že zranění svému za několik dnů podlehl. Žalobní nárok dědiců Vojtěcha J-a proti řádu o náhradu škody uznal procesní soud první sto-

lice z polovice důvodem po právu. Odvolací soud k odvolání obou stran napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného řádu.

Důvody:

Dle §u 1320 obč. zák. ručí držitel zvířete za škodu zvířetem způsobenou, ač-li nedokáže, že se postaral o potřebné opatření zvířete nebo dozor nad ním. Ale vedle ručení dle §u 1320 obč. zák. může tu býti též ručení dle §u 1315 obč. zák., když někdo k obstarání svých záležitostí použije osoby nezdatné a vznik škody jest v příčinné souvislosti s její nezdatností. Pojem zdatnosti nevyčerpává se pouhou způsobilostí k nějakému povolání, a není kočí zdatným již pouze proto, že po delší dobu byl zaměstnán u koní. Jak již tento nejvyšší soud vyslovil ve svém rozhodnutí čís. 2360 sb. n. s. a v jiných rozhodnutích, předpokládá zdatnost kromě způsobilosti též svědomitost, dbalost a hlavně též mravní sílu, kteréžto vlastnosti nemusí míti ještě ten, kdo je způsobilý k nějakému povolání. Průkazem nedostatku těchto vlastností a tím i důkazem nezdatnosti mohou býti i okolnosti, doprovázející jedinou nehodu, při níž zdatnost osoby zjednané podrobena byla zkoušce. V tomto případě prvý soudce zjistil, že koně kočím Karlem D-em řízení se v kritické době větřili, ježto jelo za nimi auto, že kočí Karel D. nedal řidiči auta znamení, by zastavil, nýbrž koně, místo aby je uklidňoval, ještě švihl, aby jeli rychleji a se od auta vzdálili, a že kočí, když se po té koně splášili a podsední přehodil pravou nohu za oj, s kozlíku seskočil a hledal klobouk. Prvý soudce velmi výstižně dovozuje, že toto vše svědčí o nezdatnosti kočího Karla D-a a též správně dovodil, že Karel D. má spoluvinu na nehodě. V důsledku toho jsou tu všechny podmínky pro ručení žalované strany dle §u 1315 obč. zák., i bylo proto potvrzení rozsudek soudu druhé stolice v části dovolatelem napadené. Za tohoto stavu věci nemusil se nejvyšší soud ani obíratí tím, že koně Karlem D-em řízení jsou cukaví, a otázkou, zda je to nezávadná vlastnost, a jsou veškeré výtky a vývody dovolatelovy v rámci §u 503 čís. 2, 3 a 4 c. ř. s. bezpředmětny, pokud se obírají ručením dle §u 1320 obč. zák. K vývodům dovolatelovým stačí jen ještě podotknouti, že nerozhodno jest, že správce B. byl zřízencem zdatným. Záleží jen na tom, že kočí Karel D. byl nezdatným. Vlastník větších statků není zbaven ručení dle §u 1315 obč. zák. tím, že má více zřízenců, jsoucích k sobě v poměru nadřízenosti a podřízenosti, a že jeden z vyšších zřízenců, který jménem vlastníka používá k pracím na statku dalších zřízenců, je zdatným. To by k vyvinění těchto fysických nebo právnických osobností stačila na př. jediné ta okolnost, že jest ústřední ředitel osobou zdatnou.

Čís. 5111.

Úrazové pojištění dělnické.

Použil-li dělník v podniku zařízení (zdvíže) přes výslovný zákaz